

۲۰۱۶/۰۶/۰۹

ولی احمد نوری

تحفه

حضرت ابوالمعانی میرزا عبدالقادر بیدل
به محترمین ملالی موسی نظام و عارف عباسی

بال مگس

خلقى است پراگنده سعى هوسى چند
کر و فر ابنای زمان هیچ ندارد
کوکست به افسردگی اقبال خسیسان
چون سبحة زبس جاده تحقیق نهان است
با زمرة اجلاف نسازد چه کند کس
در گرد مزارات سراغى است بفهمید
ترک ادب این بس که اسیران محبت
برداشت ز اقبال دو عالم گرو ناز
نه دیر پرستیم و نه مسجد نه خرابات
پرواز جنون کرده به بال مگسى چند
جز آنکه گسسته است فسار و مرسى چند
در آتش یاقوت فتاده است خسى چند
دارند قدم بر سرهم پیش و پسى چند
این عالم پوچيست و همین هیچ کسى چند
پی گم شدن قافله ها بی جرسى چند
منقار کشودند ز چاک قفسى چند
پایى که دراز است ز پی دسترسى چند
گرم است همین صحبت ما با نفسى چند
"بیدل" به عرق شسته ام از شرم فضولى
مکتوب هوس داشت جنون ملتسمى چند

"بیدل صاحبیل"

به انتخاب ولی احمد نوری